

(мюлка) ? ако ми не остане друго освѣнь
стѣны-ты на кулж-тѣ ? какъ да живѣш
еъ мої Славкѣ ! Ако бы да паднете въ
злощастіе и вые сжїй, ако вы, грабнен
ше смърть та отъ вашк-тѣ ступанкѣ и
дѣтца, и тыи ще найджть нѣкої помо
щиж ржкѣ да гы избави ” .

Малка-та Славка, коя бѣше почти
едновѣрастни Елена, приближи исто до
благороднаго Христодула и рѣче плачеш
комъ: „ Великодушне ! бжди мой отецъ
и не мя отхвьргай ” . Благородный
Христодулъ стояше правъ намусень и
умълчанъ, и ржкѣ си имаше подъ бра
дѣ-тѣ, поглѣдѣ-тѣ си прилѣпенъ камто
землж-тѣ . А Елена като проливаше сълзы
рѣче му: „ Любезный отче ! смили ся,
молжти ся, зачто, когато ся гоняше
моє-то гължбче отъ мясояднж-тѣ птица
прибѣгна камъ мене, майка ми рѣче, какъ
не трѣбва да отхвьргаме злощастны-ты,
колкото прибѣгвать до нась, и зарадва
ся че азъ помиловахъ това бѣдно живо-

Тыя злощастны сж по-вече досто
ини за милость и състраданіе, неже ли